

¹قَلَمَّا رَأَى يَعْقُوبُ أَنَّهُ يُوجَدُ قَمْحٌ فِي مِصْرَ، قَالَ يَغُفُوبُ لِبَنِيهِ، لِمَاذَا تَنْظُرُونَ بَعْضُكُمْ إِلَى بَعْضٍ.² إِنِّي قَدْ سَمِعْتُ أَنَّهُ يُوجَدُ قَمْحٌ فِي مِصْرَ. انْزِلُوا إِلَى هُنَاكَ وَاشْتَرُوا لَنَا مِنْ هُنَاكَ لِنَحْيَا وَلَا تَمُوتَ.³ فَتَزَلَ عَسْرَةُ مِنْ إِخْوَةِ يُوسُفَ لِيَسْتَرُوا قَمْحاً مِنْ مِصْرَ.⁴ وَأَمَّا يَبْنَامِينُ أَخُو يُوسُفَ فَلَمْ يُرْسِلْهُ يَغُفُوبُ مَعَ إِخْوَتِهِ، لِأَنَّهُ قَالَ، لَعَلَّهُ تُصِيبُهُ آدِيَّةٌ.⁵ فَأَتَى بَنُو إِسْرَائِيلَ لِيَسْتَرُوا بَيْنَ الَّذِينَ أَتَوْا، لِأَنَّ الْجُوعَ كَانَ فِي أَرْضِ كَنْعَانَ.⁶ وَكَانَ يُوسُفُ هُوَ الْمُسَلِّطُ عَلَى الْأَرْضِ وَهُوَ الْبَائِعُ لِكُلِّ شَعْبِ الْأَرْضِ. فَأَتَى إِخْوَةُ يُوسُفَ وَسَجَدُوا لَهُ يُوْجُوْهِهِمْ إِلَى الْأَرْضِ.⁷ وَأَمَّا تَطَرُ يُوسُفُ إِخْوَتَهُ عَرَفَهُمْ، فَتَنَكَّرَ لَهُمْ وَتَكَلَّمَ مَعَهُمْ بِجَهْلٍ، وَقَالَ لَهُمْ، مِنْ أَيْنَ جِئْتُمْ. فَقَالُوا، مِنْ أَرْضِ كَنْعَانَ لِنَسْتَرِيَ طَعَاماً.⁸ وَعَرَفَ يُوسُفُ إِخْوَتَهُ، وَأَمَّا هُمْ فَلَمْ يَعْرِفُوهُ.⁹ فَتَذَكَّرَ يُوسُفُ الْأَخْلَامَ الَّتِي خَلَّمَ عَنْهُمْ، وَقَالَ لَهُمْ، جَوَاسِيسُ أَنْتُمْ. لَتَرَوْا عَوْرَةَ الْأَرْضِ جِئْتُمْ. فَقَالُوا لَهُ، لَا يَا سَيِّدِي. بَلْ عَيْبُكَ جَاءُوا لِيَسْتَرُوا طَعَاماً.¹¹ تَحْنُ جَمِيعَتَا بَنُو رَجُلٍ وَاحِدٍ. تَحْنُ أَمَتَاءُ. لَيْسَ عَيْبُكَ جَوَاسِيسَ.¹² فَقَالَ لَهُمْ، كَلَّا. بَلْ لَتَرَوْا عَوْرَةَ الْأَرْضِ جِئْتُمْ. فَقَالُوا، عَيْبُكَ إِنَّا عَسْرَةُ أَخَا. تَحْنُ بَنُو رَجُلٍ وَاحِدٍ فِي أَرْضِ كَنْعَانَ. وَهُوَذَا الصَّغِيرُ عِنْدَ أَبِينَا الْيَوْمَ، وَالْوَاحِدُ مَقْفُودٌ.¹⁴ فَقَالَ لَهُمْ يُوسُفُ، ذَلِكَ مَا كَلَّمْتُمْ بِهِ قَائِلًا، جَوَاسِيسُ أَنْتُمْ.¹⁵ يَهَذَا تُنْمِتُونُ. وَحَيَاةَ فِرْعَوْنَ لَا تَخْرُجُونَ مِنْ هُنَا إِلَّا بِمَجِيءِ أَخِيكُمُ الصَّغِيرِ إِلَى هُنَا.¹⁶ أَرْسِلُوا مِنْكُمْ وَاحِداً لِيَجِيءَ بِأَخِيكُمُ، وَأَنْتُمْ تُخْبَسُونَ، فَيُنْمَتَحَنَ كَلَامُكُمْ هَلْ عِنْدَكُمْ صِدْقٌ. وَإِلَّا فَوَحْيَاةَ فِرْعَوْنَ إِنَّكُمْ لَجَوَاسِيسُ.¹⁷ فَجَمَعَهُمْ إِلَى حَبْسٍ ثَلَاثَةَ أَيَّامٍ.¹⁸ ثُمَّ قَالَ لَهُمْ يُوسُفُ فِي الْيَوْمِ الثَّالِثِ، أَفْعَلُوا هَذَا وَاخْبِتُوا. أَنَا خَائِفُ اللَّهِ.¹⁹ إِنْ كُنْتُمْ أَمَتَاءَ فَلْيُخْبَسْ أَحَدٌ وَاحِدٌ مِنْكُمْ فِي بَيْتِ حَبْسِكُمْ، وَأُتْلِفُوا أَنْتُمْ وَخُذُوا قَمْحاً لِمَجَاعَةِ بُيُوتِكُمْ.²⁰ وَأَخْصِرُوا أَحَاكُمُ الصَّغِيرَ إِلَيَّ، فَيَتَفَقَّ كَلَامُكُمْ وَلَا تَمُوتُوا. فَقَعَلُوا هَكَذَا.²¹ وَقَالُوا بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ، حَقًّا إِنَّا مُذْبِنُونَ إِلَى أَخِينَا الَّذِي رَأَيْنَا ضَبَقَةَ تَفْسِهِ لَمَّا اسْتَرْحَمْنَا وَلَمْ تَسْمَعْ. لِذَلِكَ جَاءَتْ عَلَيْنَا هَذِهِ الصَّيْفَةُ.²² فَاجَابَهُمْ رَأُوْبِينُ، أَلَمْ أَكَلِّمُكُمْ قَائِلًا، لَا تَأْتُمُوا بِالْوَلَدِ، وَأَنْتُمْ لَمْ تَسْمَعُوا. فَهُوَذَا ذِمَّةُ يُطْلَبُ.²³ وَهُمْ لَمْ يَعْلَمُوا أَنَّ يُوسُفَ فَاهِمٌ، لِأَنَّ التَّرْجُمَانَ كَانَ بَيْنَهُمْ.²⁴ فَتَحَوَّلَ عَنْهُمْ وَكَبَى. ثُمَّ رَجَعَ إِلَيْهِمْ وَكَلَّمَهُمْ، وَأَخَذَ مِنْهُمْ سَمْعُونَ وَقَيَّدَهُ أَمَامَ عُيُونِهِمْ.²⁵ ثُمَّ أَمَرَ

¹Da aber Jakob sah, daß Getreide in Ägypten feil war, sprach er zu seinen Söhnen: Was sehet ihr euch lange um? ²Siehe, ich höre, es sei in Ägypten Getreide feil; zieht hinab und kauft uns Getreide, daß wir leben und nicht sterben. ³Also zogen hinab zehn Brüder Josephs, daß sie in Ägypten Getreide kauften. ⁴Aber den Benjamin, Josephs Bruder, ließ Jakob nicht mit seinen Brüdern ziehen; denn er sprach: Es möchte ihm ein Unfall begegnen. ⁵Also kamen die Kinder Israels, Getreide zu kaufen, samt anderen, die mit ihnen zogen; denn es war im Lande Kanaan auch teuer. ⁶Aber Joseph war der Regent im Lande und verkaufte Getreide allem Volk im Lande. Da nun seine Brüder kamen, fielen sie vor ihm nieder zur Erde auf ihr Antlitz. ⁷Und er sah sie an und kannte sie und stellte sich fremd gegen sie und redete hart mit ihnen und sprach zu ihnen: Woher kommt ihr? Sie sprachen: Aus dem Lande Kanaan, Speise zu kaufen. ⁸Aber wiewohl er sie kannte, kannten sie ihn doch nicht. ⁹Und Joseph gedachte an die Träume, die ihm von ihnen geträumt hatten, und sprach zu ihnen: Ihr seid Kundschafter und seid gekommen zu sehen, wo das Land offen ist. ¹⁰Sie antworteten ihm: Nein, mein Herr; deine Knechte sind gekommen Speise zu kaufen. ¹¹Wir sind alle eines Mannes Söhne; wir sind redlich, und deine Knechte sind nie Kundschafter gewesen. ¹²Er sprach zu ihnen: Nein, sondern ihr seid gekommen, zu ersehen, wo das Land offen ist. ¹³Sie antworteten ihm: Wir, deine Knechte, sind zwölf Brüder, eines Mannes

يُوسُفُ أَنْ تُمَلَأَ أَوْعِيَّتُهُمْ قَمْحًا، وَتُرَدَّ فَصَّةُ كُلِّ وَاحِدٍ إِلَى عِذْلِهِ، وَأَنْ يُعْطَوْا زَادًا لِلطَّرِيقِ. فَقَعَلَ لَهُمْ هَكَذَا.²⁶ فَحَمَلُوا قَمْحَهُمْ عَلَى حِمِيرِهِمْ وَمَصَّوْا مِنْ هُنَاكَ.²⁷ فَلَمَّا فَتَحَ أَحَدُهُمْ عِذْلَهُ لِيُعْطِيَ عَلِيفًا لِحِمَارِهِ فِي الْمَنْزِلِ، رَأَى فَصَّتَهُ وَإِذَا هِيَ فِي قَمِ عِذْلِهِ.²⁸ فَقَالَ لِإِخْوَتِهِ، رُدُّوا فَصَّتِي وَهِيَ فِي عِذْلِي. فَطَارَتْ قُلُوبُهُمْ وَارْتَدُّوا بَعْضُهُمْ فِي بَعْضٍ قَائِلِينَ، مَا هَذَا الَّذِي صَنَعَهُ اللَّهُ بِنَا..²⁹ فَجَاءُوا إِلَى يَعْقُوبَ أَبِيهِمْ إِلَى أَرْضِ كَنْعَانَ، وَأَخْبَرُوهُ بِكُلِّ مَا أَصَابَهُمْ قَائِلِينَ،³⁰ تَكَلَّمَ مَعَنَا الرَّجُلُ سَيِّدُ الْأَرْضِ بِجَفَاءٍ، وَحَسِبْنَا جَوَاسِيسَ الْأَرْضِ.³¹ فَقُلْنَا لَهُ، تَحْنُ أَمْتَاءُ. لَسْنَا جَوَاسِيسَ. تَحْنُ أُنَا عَسَرَ أَخَا بَنُو آيِنَا. الْوَاحِدُ مَقْفُودٌ وَالصَّغِيرُ الْيَوْمَ عِنْدَ آيِنَا فِي أَرْضِ كَنْعَانَ.³² فَقَالَ لَنَا الرَّجُلُ سَيِّدُ الْأَرْضِ، يَهَذَا أَغْرَفُ أَتْكُمْ أَمْتَاءُ. دَعُوا أَخَا وَاحِدًا مِنْكُمْ عِنْدِي، وَخُذُوا لِمَجَاعَةِ بُيُوتِكُمْ وَأَنْطَلِقُوا.³³ وَأَخْضَرُوا أَحَاكُمُ الصَّغِيرَ إِلَيَّ فَأَغْرَفُ أَتْكُمْ لَسْتُ جَوَاسِيسَ، بَلْ أَتْكُمْ أَمْتَاءُ، فَأَعْطَيْتُكُمْ أَحَاكُمُ وَتَسْجُرُونَ فِي الْأَرْضِ.³⁴ وَإِذْ كَانُوا يُقَرِّغُونَ عِذْلَهُمْ إِذَا صُرَّةُ فَصَّةِ كُلِّ وَاحِدٍ فِي عِذْلِهِ. فَلَمَّا رَأَوْا صُرَرَ فَصَّتِهِمْ هُمْ وَأَبُوهُمْ خَافُوا.³⁵ فَقَالَ لَهُمْ يَعْقُوبُ، أَعَدَمْتُومَنِي الْأَوْلَادَ. يُوسُفُ مَقْفُودٌ، وَسَمِعُونَ مَقْفُودٌ، وَبَنِيَامِينَ تَأْخُذُونَهُ. صَارَ كُلُّ هَذَا عَلَيَّ.³⁶ وَقَالَ رَؤَيْنُ لَأَبِيهِ، أَقْتُلْ ابْنِي إِنْ لَمْ أَجِئْ بِهَ إِلَيْكَ. سَلَمُهُ بِيَدِي وَأَنَا أَرُدُّهُ إِلَيْكَ.³⁷ فَقَالَ، لَا يَنْزِلُ ابْنِي مَعَكُمْ، لِأَنَّ أَخَاهُ قَدْ مَاتَ وَهُوَ وَحْدَهُ بَاقٍ. فَإِنْ أَصَابَتْهُ أَرِيَّةٌ فِي الطَّرِيقِ الَّتِي تَذْهَبُونَ فِيهَا تُنْزِلُونَ شَيْئِي يَحْزِنُ إِلَى الْهَآوَةِ.

Söhne im Lande Kanaan, und der jüngste ist noch bei unserm Vater; aber der eine ist nicht mehr vorhanden.¹⁴ Joseph sprach zu ihnen: Das ist's, was ich euch gesagt habe: Kundschafter seid ihr.¹⁵ Daran will ich euch prüfen; bei dem Leben Pharaos! ihr sollt nicht von dannen kommen, es komme denn her euer jüngster Bruder.¹⁶ Sendet einen unter euch hin, der euren Bruder hole; ihr aber sollt gefangen sein. Also will ich prüfen eure Rede, ob ihr mit Wahrheit umgeht oder nicht. Denn wo nicht, so seid ihr, bei dem Leben Pharaos! Kundschafter.¹⁷ Und er ließ sie beisammen verwahren drei Tage lang.¹⁸ Am dritten Tage aber sprach er zu ihnen: Wollt ihr leben, so tut also; denn ich fürchte Gott.¹⁹ Seid ihr redlich, so laßt eurer Brüder einen gebunden liegen in eurem Gefängnis; ihr aber zieht hin und bringet heim, was ihr gekauft habt für den Hunger.²⁰ Und bringt euren jüngsten Bruder zu mir, so will ich euren Worten glauben, daß ihr nicht sterben müßt. Und sie taten also.²¹ Sie aber sprachen untereinander: Das haben wir uns an unserm Bruder verschuldet, daß wir sahen die Angst seiner Seele, da er uns anflehte, und wir wollten ihn nicht erhören; darum kommt nun diese Trübsal über uns.²² Ruben antwortete ihnen und sprach: Sagte ich's euch nicht, da ich sprach: Versündigt euch nicht an dem Knaben, und ihr wolltet nicht hören? Nun wird sein Blut gefordert.²³ Sie wußten aber nicht, daß es Joseph verstand; denn er redete mit ihnen durch einen Dolmetscher.²⁴ Und er wandte sich von ihnen und weinte. Da er nun sich wieder zu ihnen wandte und mit ihnen

redete, nahm er aus ihnen Simeon und band ihn vor ihren Augen.²⁵ Und Joseph tat Befehl, daß man ihre Säcke mit Getreide füllte und ihr Geld wiedergäbe, einem jeglichen in seinen Sack, dazu auch Zehrung auf den Weg; und man tat ihnen also.²⁶ Und sie luden ihre Ware auf ihre Esel und zogen von dannen.²⁷ Da aber einer seinen Sack auftat, daß er seinem Esel Futter gäbe in der Herberge, ward er gewahr seines Geldes, das oben im Sack lag,²⁸ und sprach zu seinen Brüdern: Mein Geld ist mir wieder geworden; siehe, in meinem Sack ist es. Da entfiel ihnen ihr Herz, und sie erschrakten untereinander und sprachen: Warum hat uns Gott das getan?²⁹ Da sie nun heimkamen zu ihrem Vater Jakob ins Land Kanaan, sagten sie ihm alles, was ihnen begegnet war, und sprachen:³⁰ Der Mann, der im Lande Herr ist, redete hart mit uns und hielt uns für Kundschafter des Landes.³¹ Und da wir ihm antworteten: Wir sind redlich und nie Kundschafter gewesen,³² sondern zwölf Brüder, unsers Vaters Söhne, einer ist nicht mehr vorhanden, und der jüngste ist noch bei unserm Vater im Lande Kanaan,³³ sprach der Herr des Landes zu uns: Daran will ich merken, ob ihr redlich seid: Einen eurer Brüder laßt bei mir, und nehmt die Notdurft für euer Haus und zieht hin,³⁴ und bringt euren jüngsten Bruder zu mir, so merke ich, daß ihr nicht Kundschafter, sondern redlich seid; so will ich euch euren Bruder geben, und ihr mögt im Lande werben.³⁵ Und da sie die Säcke ausschütteten, fand ein jeglicher sein Bündlein Geld in seinem Sack. Und da sie sahen, daß es Bündlein ihres Geldes

waren, erschrecken sie samt ihrem Vater.³⁶ Da sprach Jakob, ihr Vater, zu ihnen: Ihr beraubt mich meiner Kinder; Joseph ist nicht mehr vorhanden, Simeon ist nicht mehr vorhanden, Benjamin wollt ihr hinnehmen; es geht alles über mich.³⁷ Ruben antwortete seinem Vater und sprach: Wenn ich dir ihn nicht wiederbringe, so erwürge meine zwei Söhne; gib ihn nur in meine Hand, ich will ihn dir wiederbringen.³⁸ Er sprach: Mein Sohn soll nicht mit euch hinabziehen, denn sein Bruder ist tot, und er ist allein übriggeblieben; wenn ihm ein Unfall auf dem Wege begegnete, den ihr reiset, würdet ihr meine grauen Haare mit Herzeleid in die Grube bringen.